

הפלונטר האחרון של עזר וייצמן, שגרם להתנקשות עם קהילת ההומוסקסואלים, יצר שוב מתח. הוא מציג את בורותו של האיש רם המעלה בכלל הנושא הזה, שבאמת עד עצם היום הזה שנוי במחלוקת בעולם המערבי.

השאלה אינה מתייחסת לנטייתו המינית של אחוז מסוים מהאוכלוסייה - מה לעשות, כך הטבע תיכנת אותם. המחלוקת היא על נורמות ההעדפה המינית, שמגזר ההומוסקסואלים והלסביות רוצה לכפות על החברה. הכוונה לזכויות בן או בת הזוג של השותפות החד מינית כ"נשואים": התקשרות מעוגנת בחוק, שמסדירה זכויות ברכוש משותף, זכויות פנסיה כשארים, טובות הנאה כבן- או בת זוג, הנובעות מחוזה במקום עבודה, ביטוח, וכיוצא בזה.

מה לעשות - מעמד הנישואין כמעט בכל חברה נוצר והתפתח, מדורי דורות, לא כל כך כהגנה על האישה, אלא כשמירת זכויות הצאצאים שעשויים לצאת מהנשואים האלו, הגנה על גידולם, חינוכם וזכויות הירושה שלהם. "נישואין" עקרים מראש, הם חסרי תכלית במובן הנישואין כמוסד חברתי. חוזה שותפות בין הרוצים להתקשר לקשר בר קיימא בדרך כלל מסדיר את כל הבעיות הקשורות לשותפות זו. הוא הדין בשאלות אימוץ ילדים לשותפות מעין זו. חוק האימוץ מסדיר בדיוק את מעמד המאומצים; הם לא מוכרים כצאצאים טבעיים. גם הילד שנולד לאם חד הורית כתוצאה מהזרעה, תמיד יהיה ילד האם, לעולם לא בעל זיקה לשותפה של האם.

אשר לשאר "טובות הנאה" שהן מנת חלקן של בנות זוג בנישואין - הזכות לדירת משפחה במקומות עבודה מסוימים, כרטיס החינם באל-על ובאגד - במחשבה מעמיקה הרי שכל ההטבות ההן, בסופו של דבר, שחיתות בהסכמה. (מיותר להצביע על אבסורד חברת החשמל, מספיק לשאול, מה הזכות שמעניקה הנאות חינם לבני משפחה מתוצרת חברה כלשהי?). אך לשותפויות המיניות דבר זה קוסם מעל הכל, והודות לאמריקניזציה וה- politically correctness שלנו מצליחים פה ושם. יש אפילו רמזים באוויר על נשואים חד מיניים דתיים, עם רב (רבנית), חופה וכוס. כבדברים רבים אחרים (פוליטיים) בחיינו אין לצפות כאן להגיון, California. here I come!

אך לאספקט הזה וייצמן לא התכוון. הוא עדיין במשפט אוסקר ויילד.